

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

ZPRAVODAJ

KESL RYU SHOTOKAN

KESL RYU SHOTOKAN z.s./
www.sk-kesl-ryu.cz, tel.:
777940769, e-mail: sk-kesl
ryu@seznam.cz,
kesl.karel@cabk.cz

Nejdůležitější body:

- > Vedení našeho klubu přeje všem borcům, rodičům, příbuzným i všem sympatizantům karate a našeho klubu zvláště krásné léto, prázdniny, případnou dovolenou, děkujeme za vaše výkony i rodičovskou podporu a budeme se těšit po prázdninách na další spolupráci v cestě být lepším, v cestě karate DŌ.

NA MS WUKF V BRATISLAVĚ NAŠI NAD OČEKÁVÁNÍ

Se 45 státy a takřka 4000 závodníky bylo toto mistrovství účastí největší v historii MS WUKF a dovořím si tvrdit vůbec ze všech sportů. Za reprezentaci ČABK budu teprve dávat výsledky dohromady, ale už teď je jisté, že v úspěšnosti jednotlivých reprezentací se umístíme hodně vysoko. Největším podílem k tomu přispěli reprezentanti našeho klubu a tak k výsledkům, protože jednotlivé výkony budou propírány až na kempu. Po prezentaci rekordní 90 ti členné výpravy se první den do bojů pustili většinou týmy. Hned na začátku perfektně zabojovaly naše o koušek dříve narozené dámy **H.Vašíčková**, **K.Keslová** a **P.Andršová**. Z dvanácti členného se mifinále odešly jako **mistryně světa!!!** Hned na to nastupoval náš tým, prakticky nedávno složený a sice st. žáků **Honza Stránský**, **Matyáš Houska** a **Vojta Andrš**. Sen se proměnil v realitu i zde nakonec **mistři světa!!** Pak se zapojili i masters a i zde v hodně širokém startovním poli byly vidět od na-

nezvonilo, ale byli jsme na MS! I když **Nikča Jůzová** se na 4. místo mračila, **Veronika Rešová** byla spokojena v 6ti členném finále jen částečně, nebo **L. Paterová**, která se od 1. kola po finále pohybovala na čele, ale finále se úplně nepovedlo a nakonec 6. místo, rozhodně hovoříme o super výkonech i umístěních. 3 den byl dnem kumite, **Barborka**, **Miša** i **Verča** bojovaly srdnatě, na medaili sice nedosáhly, ale spokojenost. Když už to vypadalo, že vyjdeme medailově naprázdno, nastoupil se super kumite **Vojta Andrš** a jeho **stříbro** má cenu zlata. Když ještě skvěle zabojovala i **Tezka Sibřínová** a získala **cenný bronz**, mohli jsme i „kumiťáčky“ vydechnout. Když jsme vlastně pomalu poslední den balili, přišly další bomby. **Hanka** si splnila cíl a v ženách postoupila do semifinále. Cenné by bylo jakékoliv umístění v kata mužů kde kvalita byla op-

šich super výkony. Medaile zazvonila už jen jedna ale přes to vynikající další umístění: 4.místo **H.Vašíčková**, **K. Keslová**, **M. Sláma**, tým našich slečen **Barborka Šťastná**, **Veronika Rešová** a **Miša Rešová** a cenné i 5. místo **Petry Andršové**. Vele úspěšný první den **zakončil bronzem náčelník výpravy**. Druhý den byl dnem naší mládeže. Hned na začátku se v tom nejlepším světle předvedl **Mikuláš Pater** v kateg. ml. žáků 5-6.kyu, kde vybojoval pro ČABK-náš klub:-) už **třetí titul mistra světa**. Více jak dvacet závodnic musela porazit v exponované soutěži kata st.žáky **Barbora Šťastná** a nakonec se po velkých nervech dobrá věc podařila a **cenný bronz** byl na světě. Ve velkém stylu zabojovali i naši borci st. žáků **Honza Stránský** a **Maty Houska**.

řavdu vysoká. **Kuba Slanař** ale famózním výkonem drtil jednoho soupeře po druhém a na konec **skvělý bronz!** A na závěr přišla doslova zlatá tečka, když **Nikča Jůzová** nezaváhala a v kategorii přes 30 soupeřek vybojovala titul **mistryně světa!!!** Dík a gratulace nepatří pouze našim úspěšným reprezentantům a koučům, ale hlavně rodičům za jejich obětavost a tým, který je nezbytný pro dobré výkony hlavně dětí. Díky za vynikající tribunovou klaku zvláště těch, kteří do neděle vydrželi a právě skvělým povzbuzováním se i oni přičinili o zisk našich medailí. Díky všem, i přes náročnost skvělá akce!

Doslova o koušiček byl úspěšnější **Honza**, který vybojoval **skvělý bronz**, ale i **Matyáš „bramboráček“ bomba!** Medailové se už dále

Uvnitř tohoto vydání:

NP v Hradci se smí- 2
šenými pocity...

Předposlední pro- 2
věrka před MS...

Nebudme jako 3
oni...

Když závodí naše 3
naděje...

Moje cesta bojo- 4
vým uměním...

NP SENIOR, JUNIOR A DOROST V HRADCI KRÁLOVÉ SE SMÍŠENÝMI POCITY

Co si budeme povídat, úroveň českých závodníků klesá stále více a ani hraní si na reprezentanty neposune naši „špičku“ dále. Diskuse proč tomu tak je by bylo na dlouhé povídání a hlavně by ostatní „nadupaní“ trenéři potřebovali pokoru a tím i větší chápání karate místo „obkreslování“ nejlepších evropských i světových karatistů, jenže ti si cestu na vrchol prošli právě úplně jinou cestou, než která se ve většině u nás praktikuje. A tak k našim závodníkům. Nejlépe se už tradičně prezentovala Zuzka Augustinová, která zvítězila s loučící se kategorií U21 a cenné stříbro vybojovala v katech ženy i když o prvenství přišla z mého pohledu špatně zvolenou kata na finále. Cenné vítězství vybojoval i Kuba Slanař, super bojovný výkon, ale taktika trochu

infarktová a hlavně tisíc technik mimo soupeře. Tak že jen díky výborné fyzice to Kuba ustál. Nikola Jůzová též super stříbro v kategorii kata U21, z mého pohledu má techni-

cky i fyzicky navíc, ale jakákoliv změna v jejím pojetím kata se nekonaá a tak...dobré. Tak nějak stejná písnička u Filipa Smutného. Super stříbro v kata avšak dále pořád stejné drobnosti, zvláště nevhodná finálová kata, na kterou nemá ani fyzicky, ani technicky bych mu já osobně nikdy nedoporučil. Jinak kata Sansai...je to svým způsobem shotokanský hybrid. Podstatu této kata zatím nepochopil nikdo s demonstrováním na této soutěži a také s ní nikdo nevyhrál. Ale opět je to na delší povídání. V každém případě je na ní třeba být sportovec, což většina Hrazdíra a Tomáš Kouby, avšak i zde se vychází z určitého rčení „jednooký mezi slepými králem“. Snaha je, ale...být nejlepším znamená být zapálený pro to co dělám, každou volnou chvíli si zkoušet a cvičit, prostě to, co vám řekne každý špičkový sportovec. Musíte to milovat, musí to být pro vás prioritou. Pokud ne, na rekreaci dobré. Jinak neberte si kritiku příliš osobně, protože úroveň toho dospívajícího a dospělého karate u nás až na pár jednotlivců je tristní. A nebo naopak, zkuste zvednout karate na vyšší úroveň a buďte to vy, kteří opět vynesou české karate na pozici, kdy můžeme konkurovat Evropě v profesionálním EKF. Světu se neodvažují říkat. Opět není třeba být přehnaně pesimistický. Jen realistický.

PŘEDPOSLEDNÍ PROVĚRKA MLÁDEŽE PŘED MS WUKF PŘIJATELNĚ

Trošku v rozporu s titulkem je fakt, že žádná ze soutěží není zásadní pro další cestu karatisty a to ať v pozitivním či negativním smyslu. Pokud vnímáme cestu karate a vůbec sportu jako optimální přípravu pro další osobní rozvoj, nelze ani přeceňovat výsledky jednotlivých soutěží. Soutěže odráží nejen vrozený sportovní talent, ale především píli, vůli, vytrvalost, ale i psychickou vyrovnanost atd. „pochopitelně i sportovní „inteligenci“. Na soutěžích demonstruje karateka výkonnostní vzestup pochopením těchto vlastností. Proto, když je optimální skladba rozhodčích, což vždy samozřejmostí také není, můžu vám většinou říct výsledky na soutěži dopředu. Nevěříte? Pokud by jste se vrátili k letáčku na nábor nových členů, našli by jste tam toto: *Filozofie trénování K. Kesla je daná rovnicí: Systém + realizace systému + inteligence + koncentrace + vůle + důslednost + zodpovědnost sportovce = sportovní úspěšnost a psychická vyrovnanost.* Je to jednoduché přečíst, ale pochopit a realizovat je pro drtivou většinu nadlidský úkol. Tak až zase někteří rodiče budou „vařit“ kdo má protekci a koho trenér více preferuje, ulehčím vám to. Všechny mám rád, ale kdo preferuje moji filozofii trénování, ten mi stojí za to, abych pro něj ze své pozice dělal ma-

ximum. Zpátky k soutěži. 18 medailí luxus. To je bez debat. Je sice pravda, že opět maximální zásluhu na tom měly naše slečny, ale nezbyváá než věřit že i naši kluci se v brzkou pochlapí. Zazářila naše medailová stállice Barborka Šťasná, zlato kata, zlato kumite, zlato kata tým a zlato kata duo. Výkonnostní pokrok evidentní. Ve zlatém kata týmu a duo byla její partnerkou Veronika Rešová, která přidala, stříbro kata i kumite a i zde byl pokrok z určitého pohledu evidentní. Sympatický výkon předvedla i Míša Rešová, nejen jako třetí ve zlatém týmu, ale slušný výkon v kumite jí vynesl konečný bronz. Nadějně se prezentovala v kumite i Charlota Seniv, svoji bojovností a snahou vybojovala stříbro a ještě přidala bronzovou medaili v kata. Stejně dobrý výkon předvedli Matyáš Houska když o zlato přišel zcestně vybranou katou, náladu si spravil současně s Honzou Stránským zlatem v kata duo, druhý jmenovaný i v kata individuál předvedl neustálý posun vzhůru, škoda že spletl katu, ale to se stává i u starších:-). Ani v kumite to nebylo nejhorší, prostě si musíme ještě počkat, ale dobře že kumite zkouší. Dobře si vedli i naše Valentýna Hrazdírová s Kristýna Čermáková, zlato kata duo a obě ještě 3. místo v kumite. Do konečného součtu medailí přispěli Marek Kučera stříbrem v kumite, Šimonová Pavla druhým místem v kata masters a bronzovou medaili vybojovali Kristýna Čermáková kata, Andy Šimonová kata a Honza Strhan též kata. Pochopitelně všem gratulace a díky za super reprezentaci našeho klubu. Jako vždy díky rodičům, kteří nejen obětavě děti přivezou, ale vytvářejí skvělou atmosféru, která pořád chybí některým jedincům, kteří dozadoví svoji kategorii a nic jiného je dál nezajímá. V samotném závěru bych dal za příklad výkony Barborka kata i kumite, Stránský Honza kata, Verča Rešová kata, ale hlavně kumite, Matyáš Houska kata bez finále, Míša Rešová kumite, Charlota Seniv kumite. Ostatní dobrý, ale chtělo by to nějaký větší posun...

NEBUĎME JAKO ONI ANEB NP ŽACTVA ČSKe

Když pozorují fotbal, hokej a další kolektivní sporty, shromažďují se kolem nich tzv. pivní odborníci. Když se daří, mávají vlajkami a své idoly vyvolávají, když se nedaří, nadávají, zatracují a každý ví, jak by to dělal lépe, kdyby „on“ tam byl. Těchto odborníků je hodně i v individuálním sportu, tenisu, atletice a dalších. Když se daří, jsou sportovci hvězdy, ale běda když ne. Lemplové, nemakačenka, trenér zoufalec že je vůbec nominován atd. Tak se většinou nikdy nechová samotný sportovec, ale pouze ten, který neuběhne ani 50 metrů, nevyskočí ani půl metru, tenisovou raketu viděl pouze v televizi či bazén pouze z rychlíku. Všichni je známe a my sportovci, kteří víme, že jen dřina a zase jen dřina, odříkání a vytrvalost nás posune o pár milimetrů či vteřin dál, je rádi nemáme. Pokud se rodiče staví do této role, nepomáhají v rozvoji, ale škodí. NIKDO kdo v karate nestál na tatami, nemůže posoudit co je dobré a co špatné, proč se jednou daří a podruhé ne! Věřím, že hodně rodičů by se rádo zakomponovalo do samotného sportovního posunu svého dítěte, ale pokud si sám na tatami neodcvičí, nemá šanci, i kdyby se cítil sebevětším odborníkem. Zatím stále marně některým rodičům vysvětluji, že jejich role je jinde. Při případném neúspěchu NE rodič kárá, ale od toho je tam trenér. K rodiči si neúspěšný sportovec jde pro podporu, pohlázení a útěchu. U nás v klubu je to mnohdy obráceně. Trenér se snaží z pozice psychologa napravovat, co rodiče napáchají. Dostává mě vždy věta, když se rodič neovládne při neúspěchu, nebo při úspěchu, který se mu zdá nedostatečný: „Já jsem mu, (nebo jí) to tak moc přál“. Neuvědomujeme si, že ne jemu (nebo jí) ale SOBĚ to

přál! A místo pohlázení, demonstrace zklamání. Dítě je frustrováno nejen neúspěchem, ale i skutečností, že zklamalo rodiče! Jak dlouho to dítě bude bavit? Na tréninku mytí hlav od trenéra, od rodičů stejně. Psycho! Jde nám o stejnou věc. Udržet dítě u sportu co nejdéle a připravit ho tím i jinou formou pro život. Jde nám OPRAVDU všem o stejnou věc?? Poslední NP mládeže by speciálně ovlivněn hlavně výkony rozhodčích. Nerad se odvolávám při neúspěchu na rozhodčí, není to ani výchovné pro mladší, ale tentokrát jsem byl i já, starý soutěžní

matador občas šokován. Ale je to prostě sport. A sport má být především radost! Medailí tedy moc nebylo, ale jak vždy píši, já spíš sázím na to, zdali výkony jdou nahoru. Pak už je to bohužel mnohdy pouze na rozhodčích. Určitou medailovou čest za chraňovala Verča Rešová a to stříbrem v kata i kumite. Pak se vytáhly tý-

my a sice zlatou medailí kategorie starší žákyně a starší žáci stříbro. Bronz přidaly v týmech mladší žákyně Valenína, Terežka a Kristýna. Příjemně překvapila svoji katou Lucka Paterová, rozhodně si zasloužil jít dál Honza Stránský, přijatelný výkon Mikiho Patera. Pak již to bylo vše při starém, neodstraňování chyb, slabá fyzická kondice, přemotizovanost atd. Jedno kumite se mi líbilo u Míši Rešové, pak ale tragická fyzická, slušně se v kumite prezentovala Charlota Seniv pochvala za použití kopů, je zajímavé že kumite i na fyziku mnohdy ustojí, ale kata jako by umírala. Kumite ani nebylo špatné u Barborky, ale techniky nenacházely cíl a taktika..! Jednička soboty Verča kata super, kumite trochu jednotvárné a finále prakticky vypuštěné...ale když je medaile, není co řešit.-). Co na závěr. Neviděl jsem zklamané závodníky jak u kata tak u kumite do závěru jejich kategorie. Když jinde se máte učit, než od těch, kteří šli dál než vy. V první řadě od svých úspěšných soupeřů se máte učit, co dělat lépe aby jste je porazili. Pokud chcete vyhrávat, musíte se naučit především i prohrávat! Případnou porážku přijmout jako fakt, že nic nikdy ve sportu nemám hotové.

KDYŽ ZÁVODÍ NAŠE NADĚJE ANEB PROČ NEMYSLET NA ZADNÍ KOLEČKA

Odpověď proč náš klub patří již po mnoho let k nejlepším je, že stále myslíme na „zadní kolečka“. Hodně dnes již neexistujících hvězd bylo doslova našťvaných, že jim není věnována speciální péče a čas trenérů se zbytečně plýtvá pro začátečníky. Filozofie našeho klubu je jednoduchá. Když nám po nějakém čase, krátkém nebo i dlouholetém odchází jí, ti s kterými jsme strávili hodiny, dny i léta práce neberme to jako tragédii, protože jako z jara začne růst nová tráva, všechno se zelená a pozitivně se kouká do nového období růstu všeho

živého, tak i my připravujeme znovu a znovu nové tváře, vidíme mnohdy naděje a je vždy jen loterií, kam až

dojdou a jak nám v karate dlouho vydrží. A tak není na škodu seznámit nové přírůstky, co je čeká a co nemine na soutěžním tatami, včetně zvládnutí nervozity atd. Oddílový přebor pro začátečníky tedy přinesl radost i u některých trochu zklamání, ale to jsou první krůčky nejen ve sportu, ale i v životě. 7. Kyu 1. místo Kristýna Dvořáková, 2. místo Michaela Hessová, 3. místo David Kříž, 3. místo Eliška Lipková. 8. Kyu 1. místo Barbora Kurzová, 2. místo Michal Orsah, 3. místo Štěpán Kunc 3. místo Laura Hořínková. Základní techniky nadějí karate: 1. místo Ondřej Tikovský, 2. místo Nikola Sibřínová, 3. místo Veronika Dvořáková, 3. místo Matyáš Bursík. Nezbývá než popřát všem i do budoucna hodně medailí a to i na „velkých“ soutěžích, ale především vědomí že pouze silná vůle, cílevědomost a správné sportovní zapálení přinese úspěchy, radost z vítězství a s nadhledem přijímat porážky.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

neb druhá šance...pokračování ze zpr.3/2019. Jednalo se o přátelské utkání se západoněmeckým Kruftem, který je v NSR na druhém místě týmů. V hale na Cibulkách překvapivě diváků jako máků, a já neponechal nic náhodě a natřel jsem se zahřívací emulzí,aby rozehráli k utkání bylo dokonalé. Takřka současně se dozvídám, že před soutěží bude nejdříve společný trénink a tak celou akci jsem se cítil na hasičský zá-krok,zvláště pak v inkriminovaných místech. Cenné vítězství nakonec pro nás, ale hlavně z důvodů, že jsme měli vypůjčené skvělého Vanička z Ústí a Janderu z Bohnic. Další nabídka pro silné zrno z Uhelných skladů a sice exhibice na distanční dostih do Sedlčan. Problém hned na začátku, protože ukázka mi koliduje se začátkem školení trenérů 2. třídy, na které jsem byl šéftrenérem Sugim vybrán. A tak se jednak bifluji anatomii,pravidla,systémy tréninku, první pomoc a další nezbytnosti a současně nacvičujeme,aby ukázka byla co nejlepší.Při nástupu ve složení Já, Ivča, Andy, Jindra, Honza, Roman, Pinky, Faramonti, Melir a Kocábek se nám jen protočily panenky, protože diváků bylo cca tři tisíce.Pokud pomíneme moje dobité ruce z demonstrace přerážecí techniky,pak myslím že se akce povedla,dokonce i autogramy jsme rozdali a bez zranění, což tenkrát s naším přístupem být co nejtvrďší bojovníci byl malý zázrak. Vrcholem byl test odolnosti, kdy si do mě mohl bouchnout libovolný divák.Jako vždy vyprovokován potleskem jsem nezapršel exhibicionistu a na přerážení si dal připravit i cihlu, kterou jsem zatím nikdy nelámal. Zlomila se i cihla a tak úspěch byl celý. Pak již otočka a rovnou na školení do Českého Brodu.Ve společnosti V.I.P. karatistů ja-

cesta zpět byla doslova hororem. Iva i Andy ve velkém stylu udělaly zkoušky na 4.Kyu a na závěr tohoto dynamického soustředění jako obvykle exhibice pro veřejnost. Netušil jsem ale (foto ten úplně za mnou a úplně vlevo) co si na mě obecní žertěři Čoudek a Pětník připravili. Po mé oslnivé přerážecí exhibici, když jsem zlikvidoval střešních tašek kamion, našli si dvě polorozpadlé cihly a s patřičným divadlem jako nositelé 7.kyu je přerazili. Protože šéf musel být vždy nejlepší, náležitě vyprovokován jsem nezaváhal ani vteřinu.

Ani dvě normální cihly v mém duševním rozpoložení nemohly odolat. A tak padl nový rekord mého tmešivari a tím jsem opustil myšlenku na absolutní likvidaci mých žáků při zjištění skutečnosti, jak to s jejich přerážením bylo. Bez soutěže kata ani závěr soustředění nemohl být. A jako takřka vždy poslední dobou, první Iva a v muzích Jirka Kmoch.Na dalším školení v Plzni na rozhodčího 2. třídy potkávám nestora a legendu slovenského karate Františka Šebeje, opravdu velmi zajímavý člověk s širokou škálou zkušeností a tím pro mě velký přínos do další trenérské i soutěžní činnosti. Po absolvování testu čítající sto otázek se stávám rozhodčím 2. třídy. Jelikož se hovoří o alternativě zkoušek na STV Dan při podzimmím školení trenérů, neponechávám nic náhodě a dřů každý den.Buď cvičím,nebo se učím a do toho dipl. práce na závěrečné zkoušky. Pochopitelně dotoho musím zakomponovat rodinu a práci. Začátkem září když práce konečně dodělána nadešel den zkoušek. Dopoledne psychologie, pedagogika, dějiny tělovýchovných zařízení a další dopadly 1-2. Sice si s hnědým pásem připadám mezi veličinami českého karate jako „chudý příbuzný“, ale všichni ke mně přistupují jako rovný s rovným, pomáhají a velkým zážitkem byly pro mě diskuse s mistrem Fojtíkem, jehož znalosti zvláště dějin bojových umění a o zbraních jsou nevyčerpatelné. Jeho vyprávění je prostě koncertem. V druhé části zkoušek ve smyslu praxe vedení tréninku jsem dostal 1-, za to, že jsem cvičenci dal kliky za špatnou disciplínu.Následně jsem se nedohodnul se zkušeným komisařem P.Králem, který tvrdil, že fyzické tresty jsou nesprávné, ale protože mi nedal na výběr jinou alternativu, asi u své metody zůstanu.Ústní obhajoba práce dopadla dobře a jsem trenérem 2. Třídy. Zkoušky na STV Dan se nekonaly, prý je ještě čas. Díky laxnímu vedení ztrácíme tělocvičnu na Jarově a není kde cvičit. Sugi chce trénovat rozšířeně „áčko“na tři trenéry, zdá se to jako nesmysl ale Sugi kompromis nezná. S určitým zklamáním se raději vracím zpátky před dojo ve Stodůlkách a prakticky začínám znova. Pracuji na sobě po různých tělocvičnách pod různými trenéry a zkouším ze sebe dostat i určité osobní zklamání ze začátku roku. Opět vyhlásování nejlepších,já jako trenér,závodník Váňa,žena Ojuna, dorostenka Iva. Východočeský pohár pouze ve dvou a neúspěšnější družstvo Ivča v ženách skvěle 3.místo, já kata 3.místo a 3. místo v kumite do 65. kg.Karate pro mě zase dostává patřičný náboj,včetně přípravy na exhibice sebeobrany.Na poháru VŘSR v prvním kole porážím mistra z Polska a dál,až mám postup do finále z prvního místa. Ale ty moje finále! Nervozita jak hrom.... Pokračování přístě...

ko Ládi Kováře 1.Dan, Karla Strnada 4.Dan,Pepy Zvěřiny 3.Dan a Vladě Panýrka 1.Dan a dalšími jsem se cítil naprosto super,nikdo se nepovyšoval, a pro moji další trenérskou činnost hlavně ty večery plné informací naprosto nedocenitelné. Jedině co nás všechny trochu straší jsou podzimní zkoušky a diplomová práce k nim. Na Pohár míru pořadající Uhelnými sklady jsem byl nečekaně osloven co by ředitel této soutěže, tak že místo sportovního vyzítí trochu „bafuňářské“ osobní propagace, ale ani to nebylo na škodu,zvláště, když se ředitel realizoval na ukázce sebeobrany a přerážení a to bylo hodně zavazující před většinou zúčastněných odborníků na karate. Nakonec ukázka dopadla velmi úspěšně,soutěž výborná s dobrou domácí i zahraniční konkurencí a dokonce jsem se objevili i poprvé v novinách. A zase léto a bez letního soustředění si ho málokdo z nás karatistů dovedeme představit. Jako vždy vedoucí osvědčená dvojice Kesi-Port, i když zařizuje vše jako vždy Kesl. V dost polních podmínkách a bez tělocvičny nás drželo v dobré náladě počasí a tak výjimku tvořilo odpoledne, kdy byl na pořadu kros v lese. Borci tomu nedávali maximum jak si představoval trenér a tak nadešel ideální čas pro „relaxační“ běh. Ten skončil lehkým blouděním cca po 14km. Prozíravost trenéra se ukázala v tom, že před během se slečny poslaly domů, ale i tak z třicetičlenného startovního pole doběhlo na základnu sedmičlenné zrno a s okolních kopců se zbytek slézal po celý zbytek večera. Ale ani tato prověrka nezabránila těm nejobolnějším karatekům zúčastnit se večerní diskotéky vzdálené od našeho kempu čistě 3km. Opět karatisté ovládli sál a zvláště Venca Port, který předvedl tanec ala „Mercury“ a přes to že se jednalo o 2.cenovou skupinu neváhal jít do spodního prádla..o půlnoci již nohy vypovídaly službu a tak

